

การศึกษาผลการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง Number
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2
A study of the result of an English subject for The Number's unit by using
2W3P model of Students Matthayomsuksa 2 under Ubonratchathani Primary
Educational Service Area Office 2

วาริณี ไกรศรี¹, เจริญวิษณุ สมพงษ์ธรรม², อมรทิพย์ เจริญผล³,
ประภาศิลป์ ญาติเจริญ⁴ และบุลภรณ์ เทวอนรัมย์⁵

¹หลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี

โทรศัพท์ 096-9517128 E-mail : Kru2aunwari@gmail.com

^{2,3,4,5} บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี

บทคัดย่อ

การศึกษาผลการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง Number โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในด้านทักษะภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 รวมถึงในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถนำไปใช้ได้เชิงตอบแบบปรนัย ทักษะทางภาษา คุณลักษณะที่พึงประสงค์ และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านกุดกร อำเภอดงเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2562 จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) ใบงานทดสอบความเข้าใจแต่ละบทเรียน 3) แบบทดสอบความเข้าใจ 4) แบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ผลการวิจัยพบว่า 1) หลังจากรักเรียนได้เรียน และทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม ทำให้นักเรียนมีความรู้ ความจำเกี่ยวกับคำศัพท์ และสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้น 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนแบบ 2W3P

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P, ทักษะทางภาษาอังกฤษ, ผลสัมฤทธิ์

Abstract

The purposes of this research were 1) to develop English instructional management base on 2w3p model by using English plan for teach Mathayomsuksa 2 2) to compare the students' learning achievement before and after learning. 3) To study English skills of students that using English plan that base on 2W3P model. The research target group included 10 students' of Bankutsakon school, Trakanphuetphon, Ubon Ratchathani province and selected by Cluster Random Sampling. The instruments used in this research were 1) lesson plans 2) worksheet 3) Learning Achievement Test and 4) satisfaction assessment form. The data were analyzed by percentage, mean (\bar{X}), standard deviation. The research findings were as follows:

1) The efficiencies of the development of English instructional management base on 2w3p model by using English plan is good for use in school. 2) The students' achievement after learning with the development of English instructional management base on 2w3p model by using English plan is higher and their English skills are progress. It is found that all items have the highest level of satisfaction.

Keywords: 2w3p model, English skill, result

1. บทนำ

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาการแสวงหาความรู้การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม และวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรี และความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเอง และผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้ และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศสามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก สามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วย สาระสำคัญ ดังนี้ ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 180)

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้น ขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดี ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดการกระบวนการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติ และลักษณะเฉพาะของภาษา ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งเป็นการสนับสนุนให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองได้อย่างสมบูรณ์ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ จึงจำเป็นที่ผู้เรียนต้องฝึกเพื่อให้เกิดทักษะทางภาษา ซึ่งมีเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารโดยใช้ทักษะทั้ง 4 ได้ในระดับต้นผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการฟัง - พูด ก่อนในระยะเริ่มเรียน และต่อมาจึงเริ่มฝึกทักษะการอ่านและการเขียนตามลำดับ เมื่อผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานในทักษะทั้งสี่ดังกล่าวแล้ว การจัดการเรียนการสอนก็จะเป็นการบูรณาการทุกทักษะเข้าด้วยกัน (กรมวิชาการ, 2539)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคน และการคุ้มครองทางสังคม และแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (2555-2559) ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการเรียนรู้ตลอดชีวิตว่าเป็นแนวทางในการพัฒนาประชากรของประเทศให้มีคุณภาพ ดังนั้นคำว่า การเรียนรู้ตลอดชีวิต จึงเป็นคำสำคัญคำหนึ่งที่ปรากฏอยู่คู่กับคำว่า การปฏิรูปการศึกษา แต่อย่างไรก็ตามพบว่าการปฏิรูปการศึกษาของไทยตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 นั้นปรากฏผลเป็นที่น่าพอใจ เฉพาะด้านการขยายโอกาสทางการศึกษา ที่ทำให้

เด็กไทยมีโอกาสในการศึกษามาก แต่ยังไม่สามารถผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านการเรียนการสอนในโรงเรียนทั่วประเทศให้เป็นไปในทิศทางของการเรียนรู้ตลอดชีวิตได้ อย่างที่ควรจะเป็น เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในวงกว้าง จำเป็นที่จะต้องใช้เวลาและจะต้องได้รับการร่วมมือ และความพร้อมจากทุกฝ่าย นอกจากนี้การประเมินผลการปฏิรูปการศึกษาของไทยตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 รายงานว่าคะแนนการประเมินความสามารถทั่วไป และความถนัดทางการเรียนของเด็กได้ลดลงจากเดิม และต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้านในแถบเอเชีย โดยกำหนดเป็นแนวทางสำหรับการปฏิรูปการศึกษาต่อไป เพื่อพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีความสามารถในทุกด้าน รวมทั้งด้านภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากลที่สำคัญที่สุดสำหรับการสื่อสารในยุคอิเล็กทรอนิกส์ จากความสำคัญดังกล่าวภาษาอังกฤษจึงถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรตั้งแต่ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยระดับประถมศึกษาให้นักเรียนได้เริ่มเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ 1 ส่วนระดับมัธยมศึกษาให้เลือกเรียนเพิ่มเติมได้ 1 ภาษา และเลือกเรียนได้อย่างเสรี โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 210) การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศทั้ง 4 ทักษะ ซึ่งได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน แม้จะไม่สามารถแยกขาดจากกันโดยสิ้นเชิง แต่การสอนทักษะการอ่าน ก็นับเป็นทักษะที่มีความสำคัญมาก เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือที่มนุษย์ใช้ในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพื่อการดำรงชีพ และเพื่อการพัฒนาตนเองให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุขในโลกยุคปัจจุบัน เนื่องจากคนยังมีความรู้มากทำให้สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาได้ อีกทั้งการอ่านยังเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตของคนทุกชาติทุกภาษา ทักษะการอ่านเป็นทักษะจำเป็นมากในการศึกษาหาความรู้ โดยเฉพาะการเตรียมความพร้อมของการศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน ปี พ.ศ. 2558 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษนับว่ามีความจำเป็นอย่างมากในการสร้างความเข้าใจในเรื่องราวเกี่ยวกับเพื่อนบ้านในกลุ่มอาเซียน การส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อพัฒนาการติดต่อสื่อสารระหว่างกันในประเทศอาเซียน นักเรียนไทยควรสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดเวลา มีการพัฒนาผู้เรียนสู่การเป็นพลเมืองอาเซียนต่อไป

วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นวิธีที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ซึ่งวิธีการสอนนี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่เรียนในการสื่อสาร อันได้แก่การใช้ทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน โดยสามารถเลือกใช้ภาษาให้เหมาะกับบุคคล และสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคม การเรียนการสอนในแนวนี้นี้จึงเน้นการทำกิจกรรมเพื่อฝึกการใช้ภาษาที่ใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด โดยฝึกในลักษณะทักษะสัมพันธ์ หรือทักษะรวมโดยผู้สอนเป็นผู้นำกิจกรรมมาให้ฝึก เช่น สร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้สนทนากันเอง ให้ผู้เรียนมีปฏิริยาโต้ตอบซึ่งกันและกัน การเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีขั้นตอนสำคัญ ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนเกิดความพร้อมและอยากรู้อยากเรียนในบทใหม่ เนื้อหาจะเชื่อมโยงไปสู่สาระสำคัญของบทนั้นๆ เมื่อครูผู้สอนเห็นว่านักเรียนมีความพร้อม เกิดความสนุก และสนใจอยากเรียนแล้วก็เริ่มเรียนเนื้อหาต่อไป กิจกรรมที่กำหนดไว้ในขั้นนี้มีหลากหลาย เช่น เล่นเกม ปริศนาคำทาย เพื่อทบทวนความรู้ที่เรียนมาแล้ว ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอ (Presentation) ในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่นักเรียน มีการนำเสนอศัพท์ใหม่เนื้อหาใหม่ให้เข้าใจทั้งรูปแบบ และความหมาย กิจกรรมที่กำหนดไว้ประกอบด้วยการให้ฟังเนื้อหาใหม่ ให้นักเรียนฝึกพูดตาม ในขั้นนี้ครูเป็นผู้ให้ความรู้ทางภาษาที่ถูกต้อง และเป็นแบบอย่างที่ต้องการในการออกเสียง คือ Informant (ผู้ให้ความรู้) รูปแบบของภาษาจึงเน้นที่ความถูกต้อง (Accuracy) เป็นหลัก ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก (Practice) ในขั้นนี้ นักเรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วในขั้นนำเสนอ โดยมีวัตถุประสงค์ให้นักเรียนใช้ภาษาได้ถูกต้อง

ขณะเดียวกันก็เน้นเรื่องการใช้ภาษาให้คล่องแคล่ว (Fluency) การฝกอาจจะฝกทั้งชั้น เปนกลุ่ม เปนคู หรือรายบุคคล ขึ้นนี้เป็นโอกาสที่ครูจะแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนในการใช้ภาษา ซึ่งการแก้ไขข้อผิดพลาดนั้นควรทำหลังการฝก หากทำระหว่างที่นักเรียนกำลังลองฝกผิดลองถูกอยู่ ความมั่นใจที่จะใช้ภาษาให้คล่องแคล่วอาจลดลงได้ กิจกรรมที่กำหนดไว้ในคู่มือครู และแผนการจัดการเรียนรู มีทั้งในลักษณะที่กล่าวมานี้ และในลักษณะที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝกอย่างอิสระ ขั้นที่ 4 ขั้นการใช้ภาษา (Production) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนนำคำ หรือประโยคที่ฝกมาแล้วมาใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ในรูปแบบกิจกรรมหลากหลาย เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) และเกิดความสนุกสนาน ในขั้นนี้เป็นขั้นที่เน้นให้นักเรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม ครูคอยให้ความช่วยเหลือ ถ้านักเรียนเกิดผิดพลาด อย่าขัดจังหวะในทันทีทันใด ปล่อยให้เรียนรู สึกสบายใจในการเรียนแต่ละครั้ง กิจกรรมที่กำหนดไว้มีหลากหลาย เช่น การเล่นเกม การทำชิ้นงาน การทำแบบฝก การนำเสนอผลงาน ขั้นที่ 5 ขั้นสรุป (Wrap up) เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมงจุดประสงค์ คือ เพื่อสรุปสิ่งที่ได้เรียนแล้ว กิจกรรมที่เสนอแนะไว้อาจจะเป็นการนำเสนอรายงานของกลุ่ม ทำแบบฝกหัดเพื่อสรุปความรู้ หรือเล่นเกมเพื่อทดสอบสิ่งที่เรียนมาแล้ว (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2537) เพื่อเร่งแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น จึงควรมีการแสวงหากระบวนการเรียนรูใหม่ๆ สำหรับพัฒนากระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งนวัตกรรมการศึกษาชั้นเรียน (Lesson Study Innovation) เป็นกระบวนการเรียนรู้อย่างหนึ่งที่มีความน่าสนใจ โดยกระบวนการดังกล่าวนี้ เป็นกระบวนการเรียนรูที่ปรับปรุงวิธีการสอนจากการทำงานร่วมกับครูคนอื่น เพื่อตรวจสอบ วิพากษเทคนิคการสอนของกันและกัน (Baba, 2007) จากการศึกษาวิจัยได้ทดลองนำการศึกษาชั้นเรียน (Lesson Study) มาใช้ในบริบทไทยมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมากต่อห้องเรียน เช่น ครูมีความเข้าใจและมีความมั่นใจมากขึ้นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนของตัวเอง มีการปรับเปลี่ยนวิธีการและแนวทางในการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางที่ได้พัฒนาปรับปรุงจากกระบวนการศึกษาชั้นเรียน เกิดการสร้างเครือข่ายและระบบการนิเทศภายในโรงเรียน สังเกตและสะท้อนผลการสอนรวมกัน ครูมีโอกาสได้ร่วมกันสร้างแผนการจัดการเรียนรู สังเกตชั้นเรียน และสะท้อนผลรวมกันทุกครั้งหลังการสอน ครูมีการพูดคุยปรึกษาหารือกันมากขึ้นเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู ตัวกิจกรรม บทบาทของครูผู้สอน พฤติกรรมนักเรียนและแนวคิดของนักเรียนแต่ละคน ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำงาน รู้จักทำงานรวมกัน กล้าแสดงออกมากขึ้น พูดแสดงความคิดเห็นมากขึ้น กล้าคิด กล้าพูด ชอบที่จะทำกิจกรรม (ไมตรี อินทรประสิทธิ์, 2554) และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียนโดยมีการจัดลำดับการเรียนรูเป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสูการพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจจดจำแล้วนำสิ่งที่เรียนรูไปใช้

จากปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 2 นักเรียนมีปัญหาในการอ่านสะกดคำไม่ถูกต้อง จึงทำให้เขียนคำศัพท์ไม่ถูกต้องตามพจนานุกรม นักเรียนส่วนใหญ่ไม่กล้าอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ มีปัญหาในการอ่านออกเสียงการสะกดคำ การฟัง การอ่าน และการเขียน การบอกความหมาย และการนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษไปใช้ สำหรับสภาพการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน (ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 2) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนานักเรียนให้อ่านออกเขียนได้ตามมาตรฐานการเรียนรูช่วงชั้น จึงได้วิเคราะห์สภาพการณ์ของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นในมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 2 จากการสังเกต และสัมภาษณ์ครู และประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษของผู้วิจัยพบว่า ปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษไม่ได้ ไม่ถูกต้องนั้นมีสาเหตุหลายสาเหตุ

สำหรับสาเหตุที่เป็นปัญหาที่สอดคล้องเกี่ยวกับหลายฝ่ายด้วยกัน คือ นักเรียนไม่สามารถจำแนกพยัญชนะ สระ ไม่รู้หลักเกณฑ์ทางภาษา อ่าน เขียน สะกดคำไม่ถูกต้อง เพราะไม่มีความรู้พื้นฐานในการสะกดคำ นักเรียนขาด การเตรียมความพร้อมในระดับชั้นประถมศึกษา ครอบครัวแตกแยก ถูกทอดทิ้งให้อยู่กับปู่ย่าตายาย อยู่ใน ครอบครัวที่มีฐานะยากจน สื่อการเรียนรู้มีน้อยเกินไป กิจกรรมการเรียนรู้ไม่หลากหลาย ยึดแบบเรียนหนังสือ เรียนเป็นหลักโดยขาดการตรวจสอบคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ เน้นมุ่งสอนเนื้อหาให้จบตามบทเรียน ผู้ปกครองนักเรียนในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนร้อยละ 80 มีฐานะค่อนข้างดี และมีค่านิยมในการส่งบุตร หลานเข้าเรียนในโรงเรียนตัวจังหวัด พื้นที่ตั้งของโรงเรียนอยู่ไม่ไกลจากตัวจังหวัดการเดินทางสะดวกสบาย นักเรียนส่วนใหญ่ที่เรียนโรงเรียนนี้ จึงเป็นนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียน และมีฐานะยากจน นักเรียนได้รับการ ถ่ายทอดในการพูด การเขียนภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ ปัญหาขาดแคลนครูผู้สอน ปัญหาครูผู้สอนไม่ ครบชั้น ครูคนเดียวสอนหลายชั้น หลายกลุ่มสาระขาดครูผู้สอนที่มีความชำนาญการเชี่ยวชาญตรงสาขาวิชา ซึ่ง ปัญหาครูผู้สอนคนเดียวต้องสอนหลายชั้นเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ทำให้ขาดการติดตามดูแลนักเรียน อย่างทั่วถึง นักเรียนขาดการฝึกปฏิบัติทักษะที่ซ้ำๆ บ่อยๆ ทำให้ขาดทักษะในการใช้ภาษา ซึ่งเป็นปัญหา ระดับประเทศที่ต้องเร่งแก้ไขโดยเร่งด่วนในปัจจุบันนี้ จากผลการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปี การศึกษา 2562 ผลการผลการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ อยู่ในเกณฑ์ต่ำ โดยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 45.29 จะเห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งเป็นปัญหาที่น่าหนักใจที่ครูต้องหา วิธีแก้ไข และการสอนในเรื่องทักษะทางภาษา คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการ เขียน เนื่องจากเป็นเรื่องที่ยาก ซับซ้อนและเนื้อหามาก นักเรียนไม่เคยเรียนมาก่อน ทำให้เรียนไม่ค่อยได้ ประกอบกับครูอาจจะขาดเทคนิคและวิธีการสอนที่ไม่เหมาะสม และขาดสื่อในการสอนจึงส่งให้นักเรียนมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โดยเฉพาะเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2

จากสภาพปัญหาดังกล่าวครูควรนำนวัตกรรมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษซึ่งจะ ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น นวัตกรรมที่เป็นวิธีการและนวัตกรรมที่เป็นสื่อ ซึ่งนวัตกรรมที่เป็นวิธีการ จะกล่าวถึง คือ การสอนโดยใช้รูปแบบของ 2W3P นวัตกรรมที่เป็นวิธีการ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

W แรก มาจาก Warm up ครูจะต้องทำการกระตุ้น ทบทวน ปูพื้นความรู้ของนักเรียนให้พร้อมจะ เรียนรู้ เป็นการเปิดใจของผู้เรียน เริ่มจากความรู้ที่เขาคุ้นเคย มีความรู้มาก่อน ทบทวนหรือเริ่มจากง่ายไปสู่ยาก

P1 มาจากคำว่า Presentation ครูจะต้องนำเสนอความรู้โดยเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วม แล้วครูก็คอย สนับสนุน ส่งเสริมให้ความรู้นั้นได้มาตรฐาน

P2 มาจากคำว่า Practice ฝึกปฏิบัติโดยเน้นให้นักเรียนได้ฝึกจากประสบการณ์ตรง และทำซ้ำหลายๆ รอบ (ในด้านฝึกทักษะภาษา)

P3 มาจากคำว่า Product นักเรียนนำความรู้ที่ได้ทั้งหมดมาสร้างเป็นชิ้นงานเช่น ผลการสำรวจ ชิ้นงาน รายงาน โครงการงาน ที่สามารถสะท้อนถึงพัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง

W2 มาจากคำว่า Wrap up เป็นการสรุปความรู้ของผู้เรียนที่ได้จากกระบวนการเรียนรู้ เป็นผลการ ประเมินศักยภาพ หรือผลงานของตนเองของผู้เรียน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตาม แนวการสอนภาษาเพื่อการ สื่อสารด้วยนวัตกรรมการศึกษาชั้นเรียน เนื่องมาจากเหตุผลที่นักศึกษาตั้งกลาวนี้จะต้องออกไปฝึกปฏิบัติการ สอนในสถานศึกษาจริง ซึ่งกลุ่มเป้าหมายนี้ควรได้รับการฝึกฝนพัฒนาในการเตรียมตัวที่จะเป็นครูในอนาคต และมีสวนช่วยเตรียมนักเรียนให้พร้อมรบกับทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาครู ภาษาอังกฤษตลอดจนการเรียนรู้ของนักเรียนรวมทั้งการศึกษาของประเทศชาติต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง Number โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะทางภาษา คุณลักษณะที่พึงประสงค์ และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

2. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง Number โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน

3. สมมุติฐานของการวิจัย

การสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง Number โดยการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P จะทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 มีผลการเรียนรู้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

4. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

Applewhite (1965, p. 27) ได้ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกส่วนตัวของบุคคลในการปฏิบัติงาน ซึ่งมีความหมายกว้างรวมไปถึง ความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมทางกาย ด้วยการมีความสุขที่ทำงานร่วมกับผู้อื่นที่เข้ากันได้ มีทัศนคติที่ดีต่องานด้วย

เด่นศักดิ์ อิงอาจ (2547, น. 35) ได้กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจหมายถึง อารมณ์ความรู้สึกที่เต็มไปด้วยความยินดีหรือเจตคติที่ดีต่อการทำงานต่อบุคคลต่อองค์กรหรือต่อสิ่งอื่น ๆ ที่พอใจ และทำให้มีผลต่อประสิทธิภาพการทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้ปฏิบัติตามแนวทางที่ตั้งไว้ในทางบวก

สุพิตร สมหนองหว่า (2547, น. 86) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด หรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือการปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก ดังนั้นความพึงพอใจในการเรียนรู้ จึงหมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจ ในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนและต้องดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ จนบรรลุผลสำเร็จ

เพชร แก้วกาหลง (2548, น. 55) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ ในทางบวกและเป็นความรู้สึกพึงพอใจในการเรียนรู้จึงหมายถึง ความรู้สึกพอใจที่มีต่อการทำงานที่ได้รับร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนจนบรรลุผลหรือเป้าหมายในการเรียนรู้

ทองพูน ศิริมนตรี (2549, น. 40) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกพอใจ เต็มใจ ชอบใจ ที่จะปฏิบัติงานนั้นให้สำเร็จ

จากความหมายของความพึงพอใจ ที่มีผู้ให้ความหมายไว้ข้างต้น พอสรุปได้ว่า ความพึงพอใจจะเป็นผลสืบเนื่องมาจากทัศนคติของคนที่มีต่อการทำงาน ความรู้สึกนึกคิดหรือการปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก รวมทั้งอาจเกิดจากองค์ประกอบอื่นๆ ที่สัมพันธ์กับงานที่ทำอยู่

ศุภิมาศ บุญศรี (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลการส่งเสริมทักษะการเขียนตัวเลขเป็นภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1/2561 โรงเรียนวัดดอนยอ จำนวน 10 คน ให้กลุ่มตัวอย่างอ่านและเขียนตัวเลขจากบทเรียนที่สอดคล้องกับหลักสูตรของโรงเรียนบ้านดอนยอ จากการวิจัยพบว่าจากการศึกษา และวิเคราะห์คะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนนั้นแสดงให้เห็นว่า นักเรียนยังไม่มีพื้นฐานความรู้คำศัพท์เกี่ยวกับตัวเลขเป็น

ภาษาอังกฤษ หรือมีพื้นฐานความรู้มาบ้างแต่ไม่สามารถ จดจำคำศัพท์เหล่านั้นได้ แต่หลังจากนักเรียนได้เรียน และทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม ทำให้นักเรียนมีความรู้ ความจำเกี่ยวกับคำศัพท์ และสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้น

5. ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ของการวิจัยครั้งนี้

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี ทั้งหมด 5,080 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านกุศกร อำเภอตระการพืชผล จังหวัด อุบลราชธานี ปีการศึกษา 2562 จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาโดยการวิธีสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น คือ วิธีการจัดการเรียนรู้ ในที่นี้คือ การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P

ตัวแปรตาม คือ ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง Number ซึ่ง ได้แก่

1.) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.) ด้านทักษะทางภาษา 3.) ด้านความพึงพอใจ

เนื้อหา เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ รายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งในการ วิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกหน่วยที่ใช้ในการวิจัย คือ เรื่อง Number ซึ่งมีเนื้อหา ดังนี้ 1.) Ordinal numbers 2.) Ordinal numbers 2 4.) cardinal number 1 5.) cardinal number 2 และ 6.) cardinal number 3

ระยะเวลาการวิจัย โดยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนระหว่างวันที่ 2 มีนาคม 2563 ถึง วันที่ 13 มีนาคม 2563 จัดกิจกรรมการเรียนการสอน 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เป็นเวลา 10 ชั่วโมง จำนวน 2 สัปดาห์

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ รายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 จำนวน 5 แผนการเรียนรู้ ซึ่งในการวิจัย ครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกหน่วยที่ใช้ในการวิจัย คือ เรื่อง Number ซึ่งมีเนื้อหา ดังนี้ 1.) Ordinal numbers เวลา 2 ชั่วโมง 2.) Ordinal numbers 2 เวลา 2 ชั่วโมง 3.) cardinal number 1 เวลา 2 ชั่วโมง 4.) cardinal number 2 เวลา 2 ชั่วโมง และ 5.) cardinal number 3 เวลา 2 ชั่วโมง

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี ทั้งหมด 5,080 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านกุศกร อำเภอตระการพืชผล จังหวัด อุบลราชธานี ปีการศึกษา 2562 จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาโดยการวิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ตัวแปรต้น คือ วิธีการจัดการเรียนรู้ในที่นี้คือ การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P

ตัวแปรตาม คือ ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง Number ซึ่ง ได้แก่ ด้าน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านทักษะทางภาษา ด้านความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

4. ระยะเวลาการวิจัยในครั้งนี้ โดยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนระหว่างวันที่ 2 มีนาคม 2563 ถึงวันที่ 13 มีนาคม 2563 จัดกิจกรรมการเรียนการสอน 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เป็นเวลา 10 ชั่วโมง จำนวน 2 สัปดาห์

6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้แนวคิดทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องได้แก่ การใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้อย่างแบบ 2W3P และแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยจึงได้ทำกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎี การใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้อย่างแบบ 2W3P มีรายละเอียด 5 ขั้นตอนตามลำดับ ดังต่อไปนี้

W แรก มาจาก Warm up ครูจะต้องทำการกระตุ้น ทบทวน ปูพื้นความรู้ของนักเรียนให้พร้อมจะ เรียนรู้ เป็นการเปิดใจของผู้เรียน เริ่มจากความรู้ที่เขาคุ้นเคย มีความรู้มาก่อน ทบทวนหรือเริ่มจากง่ายไปสู่ยาก

P1 มาจากคำว่า Presentation ครูจะต้องนำเสนอความรู้โดยเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วม แล้วครูก็คอย สนับสนุน ส่งเสริมให้ความรู้นั้นได้มาตรฐาน

P2 มาจากคำว่า Practice ฝึกปฏิบัติโดยเน้นให้นักเรียนได้ฝึกจากประสบการณ์ตรง และทำซ้ำ หลายๆ รอบ (ในด้านฝึกทักษะภาษา)

P3 มาจากคำว่า Product นักเรียนนำความรู้ที่ได้ทั้งหมดมาสร้างเป็นชิ้นงานเช่น ผลการสำรวจ ชิ้นงาน รายงาน โครงการ ที่สามารถสะท้อนถึงพัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง

W2 มาจากคำว่า Wrap up เป็นการสรุปความรู้ของผู้เรียนที่ได้จากกระบวนการเรียนรู้ เป็นผลการ ประเมินศักยภาพ หรือผลงานของตนเองของผู้เรียน

2. แบบฝึกทักษะ

3. แบบทดสอบทักษะภาษาอังกฤษ

ผลลัพธ์

1. ทักษะภาษาอังกฤษ

2. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้อย่างแบบ 2W3P

7. คำถามวิจัย

1. ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง Number โดยการจัดการเรียนรู้อย่างแบบ 2W3P จะทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 2 ในด้านผลสัมฤทธิ์ ทักษะทางภาษา ความพอใจอยู่ในระดับใด

2. การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง Number โดยการจัดการเรียนรู้อย่างแบบ 2W3P จะทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 2 มีผลการเรียนรู้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่อย่างไร

8. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาผลการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง Number ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 โดยใช้ การจัดการเรียนรู้อย่างแบบ 2W3P ได้ดำเนินการวิจัยโดยใช้ลำดับขั้นตอนดังนี้

ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนสังกัดโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 ปีการศึกษา 2/2562

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านกุศกร ตำบล กุศกร อำเภอดงเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี โรงเรียนสังกัดโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประณคศึกษาอูลราชธานี เขต 2 ปีการศึกษา 2/2562 จำนวน 20 คน ซึ่งได้ จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

9. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 3 ชนิด ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง Number โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P จำนวน 5 แผน รวม 10 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนตัวเลขเป็นภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียน แบบอัตนัย 20 ข้อ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านกุศกร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

10. การพัฒนาและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการประกอบด้วยการสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือในการศึกษา ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

การสร้างและการหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551
2. ศึกษาสาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 2W3P
4. วิเคราะห์หลักสูตร สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ เพื่อเขียนแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การอ่านตัวเลขภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค 2W3P ตามสาระการเรียนรู้ แล้วสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผนการเรียนรู้
5. เขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน รวมทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง นำเสนอแต่ละแผนการเรียนรู้มีองค์ประกอบ ดังนี้ 1.) ชื่อแผน ชื่อหน่วย วัน เดือน ปี และระยะเวลาในการจัดประสบการณ์ 2.) สาระสำคัญ 3.) จุดประสงค์การเรียนรู้ และ 4.) กิจกรรมการเรียนรู้การอ่าน แบ่งเป็น 1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) 2. ขั้นนำเสนอ (Presentation) โดยให้นักเรียนดูคำและรูปภาพ และให้นักเรียนฟังเสียงคำศัพท์ 3. ขั้นฝึก (Practice) แบ่งเป็น อ่านทวนซ้ำ และนักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ 4. ขั้นนำไปใช้ (Production) แบ่งเป็น นักเรียนอ่านออกเสียง และนักเรียนอ่านตัวเลขที่กำหนดให้ และ 5. ขั้นสรุป (Wrap up) แบ่งเป็น สื่อการเรียนรู้การสอน วัดและประเมินผล บันทึกผลหลังการสอน
6. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำในส่วนที่บกพร่อง ภาษาที่ใช้ครอบคลุมและถูกต้องของเนื้อหา ความสอดคล้อง กบการวัดและประเมินผลการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้โดยคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสนอแนะให้ปรับการใช้ภาษาให้ชัดเจน เว้นวรรคตอนและใช้คำให้ถูกต้อง ปรับปรุงขั้นตอนการจัดกิจกรรมให้มีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน ผู้วิจัยจึงนำข้อบกพร่องดังกล่าวมาปรับปรุงแก้ไข ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.

เจริญวิษณุ สมพงษ์ธรรม อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ประธานสาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะคณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี

7. นำแผนการจัดการเรียนรู้พร้อมด้วยแบบประเมินเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง
และเหมาะสมในด้านเนื้อหาสาระการเรียนรู้ เวลา ความเหมาะสมของข้อคำถาม รูปแบบการเสนอกิจกรรม
การเรียนการสอนและการประเมินผลโดยใช้เกณฑ์การประเมินของลิเคอร์ (Likert) เป็นแบบมาตราส่วน
ประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ 5 ระดับ ดังนี้ ระดับ 5 เหมาะสม
มากที่สุด ระดับ 4 เหมาะสมมาก ระดับ 3 เหมาะสมปานกลาง ระดับ 2 เหมาะสมน้อย และระดับ 1 เหมาะสม
น้อยที่สุด ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย 1.) นายสมร หอมศรี ตำแหน่งผู้อำนวยการชำนาญการ
พิเศษ โรงเรียนบ้านกุศกร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติ
และวิจัย 2.) นางทัศนพร เหลลาภรณ์ ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านกุศกร สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 3.) นางประไพ สมบุตร
ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน) ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
อุบลราชธานี เขต 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและภาษา ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญ มี
ค่าความเหมาะสม ระดับ 4.26 มีค่าความเหมาะสมมาก

8. นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ เกี่ยวกับความเหมาะสมด้าน
เนื้อหาสาระกิจกรรมการเรียนการสอน และแบบทดสอบท้ายบทแผนแต่ละแผน

9. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องจนมีความสมบูรณ์แล้วไปใช้กับนักเรียนกลุ่ม
ตัวอย่าง

การสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านตัวเลขภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านตัวเลขภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบอัตนัย 20 ข้อ โดย
ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษา
ต่างประเทศ วิธีการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

2. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากหนังสือพื้นฐาน
การวิจัย (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2551, น. 69-91) การวัดผลการศึกษา (สมนึก ภัททิยธนี, 2551, น.
218-220) และหนังสือการวิจัยทางการศึกษา (สุรวาท ทองบุ, 2550, น. 81-84) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้าง
แบบทดสอบ

3. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับ
จุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้เกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้ +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และ -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ไม่ตรงตาม
วัตถุประสงค์

4. นำข้อสอบที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC ระหว่างจุดประสงค์กับ
เนื้อหา IOC (Index of Item Objective Congruence) (สมนึก ภัททิยธนี, 2551, น. 218-220) ผลการ
ประเมินได้ค่าระหว่าง 0.67 ถึง 1.00

5. นำแบบทดสอบที่มีค่า IOC ผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปไปทดลองใช้ (Try – Out) กับนักเรียนที่
ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านกุศกร จำนวน 18 คน

6. นำคะแนนมาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบรายข้อ โดยวิเคราะห์ หาค่าความยาก (P)
ระหว่าง 0.56 - 0.94 และค่าอำนาจจำแนก (B) ระหว่าง -0.05 – 0.80

7. คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.56-0.94 และค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง -0.05-0.80 จำนวน 30 ข้อแล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรของโลเวท (Lovett Method) ผลการวิเคราะห์ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.73

8. จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้เป็นแบบทดสอบในการทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การสร้างและการหาคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ต่อการจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ผู้วิจัยใช้วิธีการวัดความพึงพอใจของนักเรียนโดยวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) เป็นการสร้างแบบวัดความพึงพอใจโดยการกำหนดมาตราการวัดเจตคติออกเป็น 5 ระดับ คือ จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 10 ข้อ โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นกรอบแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ ประเภทแบบสอบถาม สรุป สังเคราะห์ เป็นหลักการพื้นฐานสำหรับสร้างเครื่องมือ

2. สร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวหลักการพื้นฐานตามข้อ 1. โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้ 5 หมายถึง ความพึงพอใจมากที่สุด 4 หมายถึง ความพึงพอใจมาก 3 หมายถึง ความพึงพอใจปานกลาง 2 หมายถึง ความพึงพอใจน้อย และ 1 หมายถึง ความพึงพอใจน้อยที่สุด

3. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม พิจารณา ความเหมาะสมของข้อความและความเที่ยงตามเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามโดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างนิยามเชิงปฏิบัติการของความพึงพอใจ และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ ให้คะแนน +1 เห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน 0 ไม่แน่ใจ ให้คะแนน -1 เห็นว่าไม่เหมาะสม นำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าความสอดคล้องโดยใช้เกณฑ์คัดเลือกแบบสอบถามจากข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จำนวน 10 ข้อ ผลการประเมินพบว่ามีความสอดคล้องเท่ากับ 0.58

4. จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วนำไปทำการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

รูปแบบการวิจัย

ในการศึกษารูปแบบนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi – Experimental Research) โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test – Post-test Design

11. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

1. วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถิตินอนพารามेटริก (Nonparametric Statistics) The Wilcoxon matched – pairs signed - rank test
3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิค 2W3P โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต

12. สรุปผล อภิปรายผล

จากการจัดการเรียนการสอนหน่วย Number โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ในครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ตารางที่ 1 สรุปผลก่อนและหลังการทำแบบทดสอบ

ชื่อ-นามสกุล	เพิ่ม/ลด	เปอร์เซ็นต์
เด็กชายปิยะพงศ์ ภาสดา	+30	+21%
เด็กชายจักรพรรณ ขนทรัพย์	+40	+28%
เด็กชายฐิติวัฒน์ ต่วนเครือ	+40	+28%
เด็กชายธนดล บุญอุ้ม	+40	+28%
เด็กชายต้นไผ่ ไวยดารี	+30	+21%
เด็กชายอัครเดช จิตตะโล	+30	+21%
เด็กชายกิตติพงษ์ บุญเย็น	+20	+14%
เด็กชายเจษฎา ทองเกิด	+20	+14%
เด็กชายศักดิ์กวี รวมพร	+20	+14%
เด็กหญิงนิตยา บุญราศรี	+20	+14%

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าเมื่อทำแบบทดสอบหลังเรียนแล้วเด็กทั้ง 10 คน มีคะแนนคิดเป็นเปอร์เซ็นต์เพิ่มขึ้นเฉลี่ยอยู่ที่ 14% และมากที่สุดอยู่ที่ 28% และไม่มีนักเรียนคนใดมีผลคะแนนที่ลดลงเลย

ตารางที่ 2 ผลการประเมิน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนหน่วย Number โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 2

ที่	รายการการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		ระดับความพึงพอใจ
		\bar{x}	SD	
1	คำศัพท์ที่น่าสนใจ	4.69	0.48	มากที่สุด
2	คำศัพท์ที่เหมาะสมกับชั้นของนักเรียน	4.94	0.25	มากที่สุด
3	นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.63	0.50	มากที่สุด
4	กิจกรรมการเรียนที่น่าสนใจ	4.63	0.50	มากที่สุด
5	กิจกรรมมีลำดับขั้นตอนที่เข้าใจง่าย	4.63	0.50	มากที่สุด
6	นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน	4.94	0.25	มากที่สุด
7	สื่อและอุปกรณ์ประกอบการสอนน่าสนใจ	4.63	0.50	มากที่สุด
8	นักเรียนมีความพอใจกับคะแนนที่ได้	4.94	0.25	มากที่สุด
9	แบบทดสอบเหมาะสมกับระดับความรู้ของนักเรียน	4.75	0.45	มากที่สุด
10	นักเรียนนำผลการประเมินไปพัฒนาตนเองต่อไป	4.88	0.34	มากที่สุด
	รวม	4.76	0.40	มากที่สุด

จากตาราง พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 2W3P ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.76$, $SD=0.40$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ คำถามพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ใน ระดับมากที่สุดทุกคำถาม โดยมี \bar{x} ระหว่าง 4.63 – 4.94 ค่า SD มีค่าอยู่ระหว่าง 0.25 – 0.50 โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุด ($\bar{x} = 4.94$, $SD = 0.25$) ในข้อคำถาม คำศัพท์ที่เหมาะสมกับชั้นของนักเรียน นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนและนักเรียนมีความพอใจกับคะแนนที่ได้ และมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่ำสุด ($\bar{x} = 4.63$, $SD=0.50$) ในข้อคำถาม นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ใน

ชีวิตประจำวัน กิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจ กิจกรรมมีลำดับขั้นตอนที่เข้าใจง่ายและสื่อ และอุปกรณ์ประกอบการสอนน่าสนใจ

1. สังเกตได้ว่านักเรียนสามารถพัฒนาความรู้ ความจำมากขึ้น โดยดูผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

2. จากการวิจัยครั้งนี้ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

4. จะเห็นได้ว่าเมื่อนักเรียนได้รับการสอนที่เน้นย้ำในจุดที่นักเรียนมักจะสับสนหรือผิดพลาดบ่อย ๆ ทำให้นักเรียนผิดพลาดน้อยลง

5. นักเรียนมีความพอใจต่อการเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P โดยมีผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนในระดับสูง

จากข้อสังเกตข้างต้นทั้ง 5 ข้อนั้น ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า การที่ได้มีพบเจอปัญหาที่ไม่สามารถเขียนตัวเลขให้เป็นภาษาอังกฤษได้นั้นเพราะขาดประสบการณ์ที่ใช้บ่อย เหมือนกับที่คุณ ลดาวรรณ (2544) ได้ระบุในงานวิจัยเรื่อง เทคนิคการเขียนภาษาอังกฤษไว้ว่า ทักษะอันเกิดจากการใช้ซ้ำและใช้ประจำจะเป็นการช่วยฝึกฝนในการเขียนภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดีคืออีกวิธีหนึ่ง ซึ่งเมื่อเด็กได้รับการฝึกฝนเป็นประจำและได้รับประสบการณ์ในการฝึกทักษะการเขียนตัวเลขเป็นภาษาอังกฤษเป็นประจำจึงทำให้ผลการทดสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้นมาเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ที่ 14% (จากตารางที่ 3) จำนวน 4 คนจากทั้งหมด และมีจำนวนที่คะแนนเพิ่มขึ้นสูงสุดอยู่ที่ 28% จำนวน 3 คน และ 21% จำนวน 3 คนและจากผลคะแนนที่ออกมาดังนี้ แสดงว่า แนวคิดและวิธีการเทคนิคในการฝึกฝนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษอาจจะเป็นการที่นักเรียนได้เขียนเป็นประจำ

นอกจากเทคนิคในการเขียนภาษาอังกฤษเป็นประจำแล้ว การจำจากการมองเห็นและการท่องจำจากการอ่าน ก็สามารถช่วยพัฒนาการทักษะการเขียนเหมือนกับที่ สุเทพ อ่วมเจริญ ระบุไว้ในงานวิจัยเรื่อง การเรียนรู้ภาษาอังกฤษว่าการเรียนรู้ทักษะทางภาษา มนุษย์เราสามารถเรียนรู้ผ่านทางการมองเห็นและการออกเสียงควบคู่กัน ดังนั้นจากผลสรุปนี้ จึงทำให้ผู้วิจัยคิดว่า เมื่อมีการฝึกให้ออกเสียงและดูคำศัพท์ควบคู่กันก็จะช่วยพัฒนาทักษะการเขียนได้เช่นกัน

สรุปการอภิปรายผลได้ว่า การที่นักเรียนเรียนรู้ผ่านกระบวนการฝึกฝนที่เป็นประจำและการที่ได้เรียนรู้ด้วยวิธีมองคำศัพท์และฝึกพูดไปพร้อมๆกัน สามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะทางด้าน การเขียนของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

13. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ในการสร้างแบบฝึกควรจะใช้รูปแบบเกมที่ต้องเคลื่อนไหวร่างกาย จะทำให้นักเรียนที่ชอบวิชาพลศึกษาหรือชอบออกกำลังกาย ได้หันมาสนใจในวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

2. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีเวลาในการพบและติดตามผลจากนักเรียนมากกว่านี้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้วิจัยควรศึกษาทักษะการเขียนควบคู่กับทักษะการฟัง พูด อ่าน

2. ผู้วิจัยสามารถนำข้อมูลที่ได้มาต่อยอดในการทำแบบฝึกทักษะออนไลน์เพื่อเพิ่มความสนใจ

14. เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ.(2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

- กมลวรรณ โคตรทอง และวิสาข์ จิตวิตร. (2558). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเป่า จังหวัดชัยภูมิ. *Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*. 8 (2) (พฤษภาคม-สิงหาคม) น. 2255-2270
- ภาสกร เรืองรอง และมลชยา วานชะเอม. (2558). การใช้เทคโนโลยี Google apps ในการพัฒนานวัตกรรม การเรียนการสอน. พิษณุโลก ; มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2544) . การวิจัยในชั้นเรียน. สืบค้นเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2562 จาก <http://research85.blogspot.com/>.
- วาสนา รินชม. (2551) การส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ. สืบค้นเมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2562 จาก <https://www.utt.ac.th/new/elearning/rm/rs-sm-h6.pdf>.
- ส. วาสนา ประवालพฤกษ์. (2541) . ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน. สืบค้นเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2562 จาก www.pattarapon.myreadyweb.com/page-3940.html.
- สุภัทรา เอื้อวงศ์. (2554). หลักการสำคัญของ การวิจัย. สืบค้นเมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน 2562 จาก [https://www.gotoknow.org/posts/488195%20\(7\)](https://www.gotoknow.org/posts/488195%20(7)).
- Bunpha Pongchako. (2554). เทคนิคการสอนทักษะเขียนภาษาอังกฤษ (Writing Skill). สืบค้นเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2562 จาก <http://bunpha-pongchako.blogspot.com/2011/01/writing-skill.html>